

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 15. listopadu 2010 (24.11)
(OR. en)**

16156/10

LIMITE

**DROIPEN 130
MIGR 115
CODEC 1248**

POZNÁMKA

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: COREPER

Č. předchozího

dokumentu: 157575/10 DROIPEN 117 MIGR 110 CODEC 1142

Předmět: Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji proti obchodování s lidmi a jeho předcházení a o ochraně obětí, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV

– finalizace znění návrhu za účelem dosažení dohody v prvním čtení

Further to the submission by the Commission of the above proposal in March 2010 and the general approach of the Council reached at the Council (JHA) on 4 June 2010, the LIBE/FEMM Committees of the European Parliament adopted draft amendments to this initiative during an orientation vote held on 2 September 2010.

Subsequently, the Presidency, acting on behalf of the Council, entered into negotiations with representatives of the European Parliament and of the Commission with a view to reaching an agreement on the text in first reading.

Three trilogues took place on 14 September, 5 October and 27 October respectively. Each trilogue was prepared at Council level by the Working Party on Substantive Criminal Law (DROIPEN) on the basis of a table submitted by the Presidency comparing the positions of the institutions and submitting compromise proposals.

A fourth trilogue took place on 11 November. The position of the Council was prepared by JHA Counsellors and discussed in Coreper on 3 November 2010.

The Presidency submits in Annex a consolidated version of the text. Parts which are underlined indicate the changes compared to the Council general approach of 4 June 2010. **Parts which are underlined and in bold** indicate recent changes brought to the text.

The text contained in Annex is submitted to Coreper as a package for a final compromise with the European Parliament, bearing in mind that the vote on this file in the LIBE/FEMM committee is scheduled for 29-30 November 2010.

The Presidency is of the opinion that an agreement in first reading is possible and should be based on two elements.

1. Maintaining the Council position on major issues of substantive criminal law

As discussed previously in Coreper, the European Parliament insisted strongly from the start on four issues which were of fundamental importance for it:

- **The level of penalties** (Article 4): the Parliament insists on levels of 6 and 12 years whereas the Council cannot accept levels above 5 and 10 years;
- **The extraterritorial jurisdiction** (Article 9): the European Parliament insists on establishing jurisdiction for offences committed by an habitual resident, whereas Coreper clearly indicated that such extension is not acceptable and that there is no margin of manoeuvre;
- **The criminalisation of the users of services of trafficking in human beings** (Article 15(4)) which is requested by the Parliament but which most delegations strongly oppose;
- **The Anti-Trafficking Coordinator.**

These issues were crucial because they are related to fundamental principles of criminal law or raised institutional issues. Discussions in Council demonstrated that the first three issues were the primary source of concerns of delegations with regard to negotiations with the Parliament, including for future instruments in this sector. Following the mandate given to it by the Council's bodies, the Presidency has therefore firmly maintained the position of the Council on these first three points which soon made the negotiation very difficult.

At the last trilogue which took place on 11 November 2010, the Parliament made it very clear that an agreement on this instrument without any flexibility from the Council on these issues seemed difficult to achieve. However, the Parliament remained open to trying to find an adequate balance in the context of a package.

2. Finding a compromise on the Anti-Trafficking Coordinator

In the Stockholm Programme, the European Council invited “*the Council to consider establishing an EU Anti-Trafficking Coordinator (ATC) and, if it so decides, to determine the modalities therefore in such a way that all competences of the Union can be used in the most optimal way in order to reach a well coordinated and consolidated EU policy against trafficking*”. The Commission has already opened a vacancy for a high level post with a five years mandate for an ATC in its DG Home Affairs. The selection procedure will end in a few weeks.

For the European Parliament, the initiative taken by the Commission is not enough to ensure that an ATC is established on a permanent basis. Consequently, the European Parliament insists on creating a legal basis for the ATC through a specific Article in this Directive. The Presidency's attempts to limit references to the ATC to the recitals were rejected.

It is very clear that the only way to reach an agreement on this Directive, in the short or long term, especially without having to change the Council position on the three issues mentioned above, will imply to move in the direction of the Parliament, to some extent, on this key issue of the ATC.

Both the Council and the Commission insisted on the fact that the Directive is directed to Member States and that it is therefore not an appropriate instrument to regulate issues relating to the ATC itself. The Presidency is of the opinion that this position must be maintained and should constitute a red line for the Council.

This being said, the Presidency is also of the opinion that this still leaves some room for manoeuvre for a compromise ensuring sufficient visibility for the ATC in the operative part of the instrument without making this Directive a legal basis for the ATC.

The Presidency suggests to insert an Article 16a which would be drafted along the following lines:

“Article 16a

Coordination of the EU approach on trafficking in human beings

In order to contribute to a coordinated and consolidated approach of the European Union against trafficking in human beings, Member States shall facilitate the tasks of the Anti-Trafficking Coordinator (ATC). In particular Member States shall transmit to the ATC relevant information, including information referred to in Article 16, in order to enable the ATC to report [every two years] [on a regular basis] on the progress made in the fight against trafficking in human beings."

Other changes proposed by the Presidency following the last trilogue are highlighted in the Annex. The Presidency is of the opinion that these are of minor importance compared to the issues detailed above, but insists on the fact that they form part of the package.

The Presidency is of the opinion that the flexibility demonstrated by the European Parliament on the main substantive criminal law issues with a view to reaching a first reading agreement provides an opportunity that should be seized.

In the light of the above, Coreper is invited to accept the compromise package contained in the Annex.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o boji proti obchodování s lidmi a jeho předcházení a o ochraně obětí, kterou se zrušuje
rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Obchodování s lidmi je závažný trestný čin, který je často páchan v rámci organizované trestné činnosti, představuje hrubé porušení základních práv a je výslovně zakázán Listinou základních práv Evropské unie. (...) Boj proti obchodování s lidmi a jeho předcházení je pro EU i její členské státy prioritou.
- (1a) Směrnice je součástí globální akce proti obchodování s lidmi, která zahrnuje opatření, do nichž jsou zapojeny třetí země, jak je uvedeno v „dokumentu zaměřeném na konkrétní kroky k posílení vnějšího rozměru EU ohledně opatření proti obchodování s lidmi: směrem ke globálnímu opatření EU proti obchodování s lidmi“. V této souvislosti je třeba vyvíjet činnost ve třetích zemích, odkud oběti pocházejí nebo odkud jsou přepravovány, a to za účelem zvyšování informovanosti, snižování zranitelnosti, poskytování podpory a pomoci obětem, a dále za účelem boje proti prvotním příčinám obchodování s lidmi a poskytování podpory zemím při zavádění vhodných právních předpisů proti obchodování s lidmi.
- (1b) V této směrnici je uznán specifický aspekt obchodování s lidmi související s pohlavím a skutečnost, že ženy a muži se stávají obětmi obchodování s lidmi pro odlišné účely. ***Z tohoto důvodu by i opatření v oblasti podpory a pomoci měla v případě potřeby zohledňovat aspekt pohlaví.*** Odražující a podněcující faktory se mohou lišit v závislosti na dotčených odvětvích, jako je obchodování s lidmi v sexuálním průmyslu nebo pro účely vykořisťování jako pracovní síly, například v odvětví stavebních prací, v zemědělství nebo pro práce v domácnosti.
- (2) Evropská unie je odhodlána obchodování s lidmi předcházet, bojovat proti němu a chránit práva obětí tohoto obchodování. Za tímto účelem bylo přijato rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV ze dne 19. července 2002 o boji proti obchodování s lidmi a plán EU týkající se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení (2005/C 311/01). (...) Boj proti obchodování s lidmi je jako jednoznačná priorita uveden i ve Stockholmském programu, který přijala Evropská rada. Je třeba zvážit i další opatření, jako je podpora při vytváření obecných společných ukazatelů EU pro účely identifikace obětí obchodování s lidmi, a to prostřednictvím výměny osvědčených postupů mezi všemi zúčastněnými subjekty, zejména pak veřejnými i soukromými subjekty působícími v odvětví sociálních služeb.

- (2a) Donucovací orgány členských států by měly pokračovat ve spolupráci v zájmu posílení boje proti obchodování s lidmi. V této souvislosti má zásadní význam úzká přeshraniční spolupráce, včetně sdílení informací a osvědčených postupů, jakož i pokračování v otevřeném dialogu mezi policejními, soudními a finančními orgány členských států. Koordinace vyšetřování a trestního stíhání případů obchodování s lidmi by navíc měla být usnadněna posílením spolupráce s Europolem a Eurojustem, zřízením společných vyšetřovacích týmů, jakož i prováděním rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.
- (2b) Členské státy by měly podporovat činnost organizací občanské společnosti a úzce s nimi spolupracovat, a to i s uznávanými nevládními organizacemi činnými v této oblasti, které se věnují práci s oběťmi obchodování s lidmi, přičemž tato spolupráce by se měla zaměřit zejména na iniciativy související s vytvářením koncepcí, na informační a osvětové kampaně, na výzkumné a vzdělávací programy, odbornou přípravu, jakož i na monitorování a hodnocení účinku opatření proti obchodování s lidmi.
- (3) Tato směrnice zaujímá k boji proti obchodování s lidmi integrovaný a ucelený přístup zohledňující lidská práva a při jejím provádění by měly být brány v úvahu směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Hlavními cíli směrnice jsou důslednější prevence a stíhání případů obchodování s lidmi a ochrana práv obětí. Tato směrnice rovněž zohledňuje kontext různých forem obchodování s lidmi a má za cíl zajistit, aby byla každá z těchto forem byla potírána prostřednictvím co nejúčinnějších opatření.
- (3a)** Děti jsou zranitelnější, proto jsou obchodováním s lidmi více ohroženy. V souladu s Listinou základních práv Evropské unie a Úmluvou Organizace spojených národů o právech dítěte musí být při uplatňování této směrnice prvořadým hlediskem nejlepší zájmy dítěte.

(4) Protokol Organizace spojených národů o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi doplňující Úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000 a Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi z roku 2005 jsou klíčovými dokumenty pro posilování mezinárodní spolupráce v oblasti boje proti obchodování s lidmi. Je třeba poznamenat, že Úmluva Rady Evropy obsahuje hodnotící mechanismus – Skupinu odborníků pro opatření proti obchodování s lidmi (GRETA) a Výbor smluvních stran. (...)Je třeba podporovat koordinaci činnosti mezinárodních organizací, které jsou příslušné v souvislosti s opatřeními proti obchodování s lidmi, aby se zamezilo zdvojování úsilí.

(4a) Touto směrnicí není dotčena zásada nenavrácení v souladu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků podepsanou dne 28. července 1951 (Ženevská konvence) a v souladu s článkem 4 a čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

(5) S cílem reagovat na aktuální vývoj v souvislosti s obchodováním s lidmi obsahuje tato směrnice širší pojetí toho, co by mělo být považováno za obchodování s lidmi, než rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV, a zahrnuje další formy vykořisťování. V kontextu této směrnice by mělo být nucené žebrání považováno za formu nucené práce nebo služby ve smyslu definice uvedené v Úmluvě Mezinárodní organizace práce č. 29 o nucené nebo povinné práci ze dne 29. června 1930. Využívání jiných osob k žebrání, včetně využívání vyživované osoby, která je obětí obchodování s lidmi, k žebrání (...), tak do rozsahu definice pojmu obchodování s lidmi spadá pouze v případě, že se tato činnost vyznačuje všemi rysy příznačnými pro nucenou práci či služby. V souladu s příslušnou judikaturou by měla být platnost případného souhlasu s vykonáváním takové služby posuzována na individuálním základě. Pokud se však jedná o dítě, neměl by být případný souhlas nikdy považován za platný. Výraz „využívání k trestné činnosti“ by měl být chápán jako využívání jiných osob k páčání mimo jiné kapesních krádeží, drobných krádeží v obchodech, pro účely obchodování s drogami a dalších podobných činností, které podléhají trestním sankcím a představují způsob finančního obohacení. Tato definice se vztahuje i na obchodování s lidmi za účelem odstraňování orgánů, které představuje závažné porušení lidské důstojnosti a tělesné integrity, jakož i na další jednání (...), jako jsou například nezákonné adopce nebo nucené sňatky, jestliže naplňují skutkovou podstatu obchodování s lidmi.

- (6) Výše sankcí v této směrnici je výrazem rostoucího znepokojení členských států v souvislosti s vývojem týkajícím se obchodování s lidmi. Z tohoto důvodu směrnice vychází ze závěrů Rady ze dne 24. a 25. dubna 2002 o přístupu, jenž je třeba uplatnit ve vztahu k harmonizaci trestních sankcí, konkrétně ze sankcí úrovně 3 a 4. Pokud je trestný čin spáchán za určitých okolností, například na osobě obzvláště zranitelné, sankce by měla být přísnější. V kontextu této směrnice by měl pojem „obzvláště zranitelné osoby“ zahrnovat přinejmenším všechny děti. Mezi další faktory, které lze zohlednit při posuzování zranitelnosti oběti, patří například pohlaví, těhotenství, zdravotní stav a postižení. Pokud se jedná o obzvláště závažný trestný čin, např. pokud jím byl ohrožen život oběti nebo byl spáchán za užití hrubého násilí, kteře zahrnovalo například mučení, nucené požití drog/léků, znásilnění nebo jiné závažné formy psychologického, fyzického nebo sexuálního násilí, nebo jím byla oběti způsobena obzvláště závažná újma, je třeba tuto skutečnost zohlednit zvláště přísnou sankcí. Pokud je v této směrnici odkaz na předávání, je třeba takový odkaz vykládat v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy. **Závažnost spáchaného trestného činu je třeba brát v úvahu v rámci výkonu trestu.**
- (6a) V rámci boje proti obchodování s lidmi je třeba v plné míře využívat existující nástroje zaměřené na zajišťování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti, jako je Úmluva OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a protokoly k této úmluvě, Úmluva Rady Evropy z roku 1990 o praní, vysledování, zajištění a propadnutí výnosů z trestné činnosti, rámcové rozhodnutí Rady (2001/500/SVV) ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní a rámcové rozhodnutí Rady (2005/212/SVV) ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti. Je třeba **podporovat** využívání zajištěných a konfiskovaných nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní uvedených v této směrnici na pomoc obětem a jejich ochranu, mimo jiné k odškodnění obětí a k podpoře činností souvisejících s přeshraničním vymáháním práva v rámci EU v souvislosti s bojem proti obchodování s lidmi.

- (7) Obětem obchodování s lidmi by měla být v souladu se základními zásadami právních systémů příslušných členských států poskytnuta ochrana před trestním stíháním nebo trestem za trestnou činnost, jako je používání falešných dokladů či trestné činy podle právních předpisů týkajících se prostituce či přistěhovalectví, kterou byly tyto osoby přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že byly obětmi obchodování s lidmi. Cílem takové ochrany je zabezpečit lidská práva obětí, zabránit další viktimizaci obětí a podporovat oběti v tom, aby se účastnily trestního řízení proti pachatelům jako svědci. Toto zabezpečení nevylučuje trestní stíhání a trest za trestné činy, které osoba svévolně spáchala nebo se jich účastnila.
- (8) V zájmu zajištění úspěšného vyšetřování a trestního stíhání trestných činů obchodování s lidmi by jejich zahájení nemělo v zásadě záviset na oznámení nebo obvinění ze strany oběti. V případech, kdy to vyžaduje (...) povaha činu, by trestní stíhání mělo být umožněno dostatečně dlouhou dobu poté, co oběť dosáhla zletilosti. Délka trvání dostatečně dlouhé doby pro stíhání by měla být stanovena v souladu s právními předpisy jednotlivých členských států. Příslušníci donucovacích orgánů a státní zástupci by měli být náležitě proškoleni, mimo jiné s cílem posílit mezinárodní spolupráci v oblasti vymáhání práva a justiční spolupráce. Osoby a subjekty odpovědné za vyšetřování a trestní stíhání takových trestných činů by rovněž měly mít přístup k nástrojům, jež se používají k vyšetřování případů organizované či jiné závažné trestné činnosti. Mezi tyto nástroje mohou patřit odposlech, tajné sledování včetně elektronického sledování, monitorování bankovních účtů a jiné finanční vyšetřování.
- (9) V zájmu zajištění účinného trestního stíhání mezinárodních zločineckých skupin, jejichž centrum působení se nachází v některém členském státě a které provozují obchodování s lidmi ve třetích zemích, by měla být stanovena soudní příslušnost k projednávání trestných činů obchodování s lidmi, pokud je pachatelem státní příslušník tohoto členského státu a trestný čin je spáchán mimo území tohoto členského státu. Podobně by měla být stanovena soudní příslušnost v případech, kdy pachatel je osoba s obvyklým bydlištěm v určitém členském státě nebo kdy oběti je státní příslušník určitého členského státu nebo osoba s obvyklým bydlištěm v určitém členském státě, nebo v případech, kdy je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na území určitého členského státu, a trestný čin je spáchán mimo území tohoto členského státu.

- (10) Zatímco směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány, upravuje vydávání povolení k pobytu obětem obchodování s lidmi, jež jsou příslušníky třetích zemí, a zatímco směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států upravuje výkon práva občanů Unie a jejich rodin na volný pohyb a pobyt na území členských států včetně ochrany před vyhoštěním, tato směrnice stanoví specifická ochranná opatření pro všechny oběti obchodování s lidmi. Z toho vyplývá, že tato směrnice se nezabývá podmínkami pro jejich pobyt na území členských států.
- (11) Obětem obchodování s lidmi musí být umožněno účinné uplatňování jejich práv. Před trestním řízením, v jeho průběhu a přiměřenou dobu po jeho skončení by proto oběti měly mít k dispozici pomoc a podporu. Členské státy by měly na podporu pomoci obětem a jejich ochranu poskytnout příslušné prostředky. Poskytovaná pomoc a podpora by měla zahrnovat alespoň minimální soubor opatření nutných k tomu, aby se oběti mohly zotavit a uniknout obchodníkům s lidmi. Praktické provádění daných opatření by mělo probíhat na základě individuálního posouzení v souladu s vnitrostátními postupy a mělo by zohlednit podmínky, kulturní kontext a potřeby dotyčné osoby. Takové osobě by se měla pomoc a podpora poskytnout, jakmile vznikne důvodné podezření, že může být obětí obchodování s lidmi, a bez ohledu na její ochotu nebo neochotu vystupovat jako svědek. V případech, kdy oběť nemá zákonné bydliště v členském státě, měla by být pomoc a podpora poskytována bezpodmínečně alespoň během lhůty na rozmyšlenou. V případě, že po identifikaci nebo po uplynutí doby na rozmyšlenou není dotyčná osoba považována za oprávněnou k získání povolení k pobytu nebo nemá v dané zemi zákonný pobyt na základě jiného postupu či pokud oběť území členského státu opustila, není příslušný členský stát nadále povinen poskytovat této osobě pomoc a podporu podle této směrnice. Pomoc a podpora by měla být v případě potřeby nadále poskytována ještě přiměřenou dobu po trestním řízení, například pokud probíhá léčba související s vážnými tělesnými nebo psychickými následky trestného činu, nebo je-li ohrožena bezpečnost oběti z důvodu její výpovědi během trestního řízení.

- (12) Práva obětí v trestním řízení, včetně práva na ochranu a odškodnění, jsou stanovena v rámcovém rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení. Kromě toho by měl být obětím obchodování s lidmi neprodleně umožněn přístup k právnímu poradenství a v souladu s úlohou oběti v příslušném justičním systému rovněž k právnímu zastoupení, a to mimo jiné za účelem požadování odškodného. Tuto právní pomoc by mohly také poskytovat příslušné orgány za účelem požadování odškodného od daného státu. Právní poradenství má obětím umožnit přístup k informacím a získání poradenství o různých možnostech, které mají. Právní poradenství by měla poskytovat osoba, která absolvovala příslušnou odbornou přípravu, přičemž se nemusí nutně jednat o profesionálního právníka. Právní poradenství a, v souladu s úlohou oběti v příslušném justičním systému, právní zastoupení by mělo být poskytováno bezplatně, a to alespoň v případě, že oběť nemá dostatečné finanční prostředky, a způsobem, který je v souladu s vnitrostátními postupy členských států. Zejména u dětských obětí je nepravděpodobné, že by tyto prostředky měly, a proto by jim v praxi (...) mělo být právní poradenství a právní zastoupení poskytováno zdarma. Dále by na základě individuálního hodnocení rizika, prováděného podle vnitrostátních postupů, měla být obětím poskytnuta ochrana před odplatou, před zastrašováním a před rizikem, že se znovu stanou obětí obchodování s lidmi.
- (13) Obětím obchodování s lidmi, které již postihlo zneužívání a ponižující zacházení, k nimž patří sexuální vykořisťování, znásilnění, praktiky podobné otroctví či odstraňování orgánů a jež obchodování s lidmi běžně obnáší, by měla být poskytována ochrana před sekundární viktimizací a dalším traumatem v průběhu trestního řízení. Je třeba zamezit zbytečnému opakování výsledků během vyšetřování, trestního stíhání a hlavního líčení, a to například tím, že se v případě potřeby co nejdříve v průběhu řízení pořídí videozáznam těchto výsledků. Za tímto účelem by se mělo obětím obchodování s lidmi při vyšetřování a trestním řízení dostávat zacházení odpovídajícího jejich individuálním potřebám. Při individuálním posouzení potřeb by se měly brát v úvahu okolnosti, jako je věk, těhotenství, zdravotní stav, zdravotní postižení a jiné osobní okolnosti, jakož i tělesné a psychické následky trestné činnosti, jíž daná osoba byla obětí. O tom, zda se obětím obchodování s lidmi tohoto odpovídajícího zacházení dostane a jakým způsobem, bude rozhodnuto případ od případu na základě vnitrostátních právních předpisů, pravidel pro soudní rozhodování, soudní praxe či pokynů pro práci soudů.

(13a) Opatření na pomoc obětem a jejich podporu by měla být prováděna konsensuálním způsobem a na informovaném základě. Oběti by proto měly být informovány o důležitých aspektech těchto opatření a opatření by jim neměla být vnucována. Jestliže oběť opatření na podporu a pomoc odmítne, nemělo by to pro příslušné orgány dotčeného členského státu znamenat, že mají (...) povinnost oběti navrhnout alternativní opatření.

(14) Členské státy by měly zajistit, aby kromě opatření dostupných všem obětem obchodování s lidmi byla k dispozici i zvláštní opatření na pomoc dětským obětem a na jejich podporu a ochranu. Tato opatření by měla být prováděna s ohledem na nejlepší zájmy dítěte a v souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte. Není-li s jistotou znám věk osoby, která je obětí obchodování s lidmi, a existují-li důvody k domněnce, že se jedná o osobu mladší 18 let, měla být považována za dítě a měla by jí být okamžitě poskytnuta pomoc, podpora a ochrana. Opatření na pomoc dětským obětem a jejich podporu by se měla zaměřit na tělesné a psychosociální zotavení obětí a na nalezení trvalého řešení pro dotyčnou osobu. Přístup ke vzdělání by dětem pomohl opětovně se začlenit do společnosti. Vzhledem k tomu, že dětské oběti obchodování s lidmi jsou obzvláště zranitelné, měla by být k dispozici další opatření na jejich ochranu v průběhu výsledků při vyšetřování a trestním řízení.

(14a) Zvláštní pozornost je třeba věnovat dětským obětem obchodování s lidmi, které nemají doprovod; tyto oběti jsou zvláště zranitelné, a potřebují proto specifickou pomoc a podporu. Od okamžiku, kdy je dětská oběť obchodování s lidmi, jež nemá doprovod, identifikována, až do okamžiku, kdy je nalezeno trvalé řešení, by členské státy měly uplatňovat taková opatření související s přijímáním těchto obětí, která budou zohledňovat potřeby dítěte, a zajistit dítěti přístup k příslušným procesním zárukám. Je třeba přijmout nezbytná opatření, aby se zajistilo, že nezletilé osobě bude v případě potřeby přidělen opatrovník nebo zástupce s cílem zabezpečit ochranu jejích nejlepších zájmů. Rozhodnutí o budoucnosti každé dětské oběti bez doprovodu je třeba přijmout co nejrychleji s cílem nalézt trvalé řešení založené na individuálním posouzení nejlepších zájmů dotčeného dítěte; právě tyto zájmy by měly být prvořadým hlediskem. Trvalé řešení by mohlo spočívat v návratu a integraci do země původu nebo do země návratu, v integraci do hostitelské společnosti, v udělení mezinárodního statusu nebo jiného statusu v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států.

- (14b) Jestliže má být v souladu s touto směrnicí jmenován opatrovník nebo zástupce dítěte, může tyto funkce vykonávat tatáž fyzická osoba nebo právnická osoba, instituce či orgán.
- (15) Členské státy by prostřednictvím výzkumu, šíření informací, zvyšování povědomí a vzdělávání měly zavést nebo posílit politiky pro prevenci obchodování s lidmi, včetně odrazujících opatření a opatření na snížení poptávky, která podporuje všechny formy vykořisťování, a opatření na snižování rizika, že se lidé stanou oběťmi obchodování s lidmi. V rámci těchto iniciativ by měly členské státy uplatňovat hledisko rovnoprávnosti žen a mužů a dbát na dodržování práv dětí. Všichni úředníci, kteří pravděpodobně přijdou do styku s oběťmi nebo potenciálními oběťmi obchodování s lidmi, by měli být odpovídajícím způsobem proškoleni, aby mohli tyto oběti rozpoznat a jednat s nimi. Povinnost absolvovat tuto odbornou přípravu (...) by měla být prosazována zejména v případech dále uvedených profesních kategorií, pokud je u nich pravděpodobné, že budou v kontaktu s oběťmi obchodování: policisté, příslušníci pohraniční stráže, imigrační úředníci, státní zástupci, právníci, soudci a soudní úředníci, inspektoři práce, zaměstnanci sociálních služeb a služeb péče o dítě, zdravotnický personál a konzulární pracovníci, ale mohla by se v závislosti na místních podmínkách vztahovat také na jiné skupiny veřejných činitelů, kteří se pravděpodobně v rámci své práce s oběťmi obchodování s lidmi setkají.
- (16) Směrnice 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí zavádí tresty pro zaměstnavatele neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, kteří sice nebyli obviněni z obchodování s lidmi, ani za něj nebyli odsouzeni, ale využívají práce nebo služeb osoby, o které je jim známo, že je obětí obchodování s lidmi. Kromě toho by členské státy měly zvážit možnost ukládat sankce uživatelům jakýchkoli služeb poskytovaných osobou, o které je jim známo, že je obětí obchodování s lidmi. Tato další kriminalizace by se mohla týkat i zaměstnavatelů oprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí a zaměstnavatelů občanů EU, jakož i osob zakupujících sexuální služby od obětí obchodování s lidmi, bez ohledu na jejich státní příslušnost.

(17) Členské státy by měly způsobem, který považují za vhodný v souladu se svou vnitřní organizací, a s přihlédnutím k potřebě minimální struktury s konkrétními úkoly, zřídit vnitrostátní systémy sledování, jako jsou například národní zpravodajové nebo obdobné mechanismy, za účelem posuzování tendencí v obchodování s lidmi, **shromažďování statistických údajů**, měření výsledků opatření na boj proti obchodování s lidmi a předkládání pravidelných zpráv. Národní zpravodajové a obdobné mechanismy jsou již sdruženi v rámci neformální sítě EU, která byla zřízena závěry Rady ze dne 4. června 2009. Součástí této sítě, která Unii a jejím členským státům poskytuje objektivní, spolehlivé, srovnatelné a aktualizované strategické informace z oblasti obchodování s lidmi a zajišťuje výměnu zkušeností a osvědčených postupů v oblasti boje proti tomuto jevu a jeho předcházení na úrovni EU, by se mohl stát i (...) koordinátor pro boj proti obchodování s lidmi (...). **Evropský parlament by měl mít právo účastnit se společných činností národních zpravodajů nebo obdobných mechanismů.**

(17a) Za účelem vyhodnocování výsledků opatření proti obchodování s lidmi by EU měla pokračovat ve vytváření metodik a postupů pro shromažďování údajů, aby bylo možné vypracovat srovnatelné statistické údaje.

(17b) V zájmu vytvoření konsolidovaného přístupu EU v oblasti boje proti obchodování s lidmi, jehož cílem je dále posilovat závazky a úsilí EU a jejích členských států, pokud jde o boj proti tomuto jevu a jeho předcházení, by členské státy měly usnadňovat činnost koordinátora EU pro boj proti obchodování s lidmi, a to například posilováním koordinace a soudržnosti mezi orgány a agenturami EU, jakož i se členskými státy a mezinárodními subjekty, přispěním k vytváření stávajících nebo nových politik EU, které mají význam pro boj proti obchodování s lidmi, nebo informováním evropských orgánů.

(18) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů by měla Rada členské státy vybídnout k tomu, aby pro sebe a v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi směrnici a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

- (19) Vzhledem k tomu, že členské státy samotné nemohou uspokojivě dosahovat cíle této směrnice, jímž je zejména boj proti obchodování s lidmi, a že tohoto cíle lze z důvodu jeho rozsahu a účinku lépe dosahovat na úrovni Evropské unie, může EU přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 3 a článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku 5 nepřekročí tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (20) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané především Listinou základních práv Evropské unie, zejména lidskou důstojnost, zákaz otroctví, nucené práce a obchodování s lidmi, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu, práva dítěte, právo na svobodu a bezpečnost, svobodu projevu a informací, ochranu osobních údajů, účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů. Cílem této směrnice je zejména zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a v souladu s nimi musí být provedena.
- (21)¹ V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, pokud jde o prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, pokud jde o prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

¹ 21. bod odůvodnění odráží postoje IE, UK a DK.

V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je stanovit minimální pravidla týkající se definice trestných činů a sankcí v oblasti obchodování s lidmi. Jejím účelem je rovněž zavést společná ustanovení, ve kterých bude zohledněno hledisko pohlaví a která posílí prevenci této trestné činnosti a ochranu jejích obětí.

Článek 2

Trestné činy spojené s obchodováním s lidmi

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti těchto úmyslných jednání: najímání, převoz, převod, ukryvání nebo příjem osob, včetně výměny či předání kontroly nad těmito osobami, za použití hrozeb či síly nebo jiných forem nátlaku, únosu, podvodu, klamu, zneužití moci či zranitelného postavení nebo poskytnutím či obdržením platby či výhod s cílem získat souhlas osoby, jež má kontrolu nad jinou osobou, za účelem vykořisťování.
2. Zranitelným postavením je takové postavení, v němž osoba nemá jinou skutečnou nebo přijatelnou možnost, než podvolit se zneužívání.
3. Vykořisťování zahrnuje přinejmenším zneužívání prostituce jiných osob nebo jiné formy pohlavního vykořisťování, nucenou práci či služby, včetně žebrání, otroctví či praktiky podobné otroctví, nevolnictví nebo využívání jiných osob k trestné činnosti či odstraňování orgánů.
4. Souhlas oběti obchodování s lidmi s vykořisťováním, ať už zamýšleným či skutečným, je nepodstatný, pokud bylo použito kteréhokoli ze způsobů uvedených v odstavci 1.

5. Pokud se jednání uvedené v odstavci 1 týká dítěte, je postihováno jako obchodování s lidmi i tehdy, nebylo-li použito žádného ze způsobů uvedených v odstavci 1.
6. Pro účely této směrnice se „dítětem“ rozumí osoba mladší 18 let.

Článek 3

Návod, pomoc, účastenství a pokus

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby návod, pomoc, účastenství či pokus o spáchání trestného činu uvedeného v odstavci 2 byly trestné.

Článek 4

Sankce

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby bylo možné za trestné činy uvedené v článku 2 uložit sankce s horní hranicí trestu odnětí svobody ve výši nejméně pěti let.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možné za trestné činy uvedené v článku 2 uložit sankce s horní hranicí trestu odnětí svobody ve výši nejméně deseti let, pokud byly spáchány za těchto okolností:
 - a) trestný čin byl spáchán na oběti, která je zvláště zranitelná, což v kontextu této směrnice zahrnuje přinejmenším všechny dětské oběti;
 - b) trestný čin byl spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV;
 - c) trestným činem došlo úmyslně nebo v důsledku hrubé nedbalosti k ohrožení života oběti;
 - d) trestný čin byl spáchán za užití hrubého násilí nebo jím byla oběti způsobena obzvláště závažná újma.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby skutečnost, že trestný čin spáchal veřejný činitel při výkonu svých povinností, byla považována za přitěžující okolnost.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možné za trestné činy uvedené v článku 3 uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce, což může mít za následek předání.

Článek 5

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činny odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 2 a 3 spáchané v jejich prospěch osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu dané právnické osoby, která v rámci této právnické osoby působí ve vedoucím postavení na základě
 - a) plné moci k zastupování této právnické osoby nebo
 - b) pravomoci činit rozhodnutí jménem této právnické osoby nebo
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Členské státy rovněž zajistí, aby právnickou osobu bylo možno činit odpovědnou v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání trestných činů uvedených v člancích 2 a 3 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.
3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli, podněcovateli či spolupachateli trestných činů uvedených v člancích 2 a 3.
4. Pro účely této směrnice se „právnickou osobu“ rozumí každý subjekt, který má podle příslušné právní úpravy právní subjektivitu, s výjimkou států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a s výjimkou veřejných mezinárodních organizací.

Článek 6

Sankce vůči právníkům osobám

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právníké osobě odpovědné podle čl. 5 odst. 1 a 2 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy, a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:
 - a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
 - b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
 - c) uložení soudního dohledu;
 - d) likvidace rozhodnutím soudu;
 - e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

Článek 6a

Zajištění a konfiskace

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že jejich příslušné orgány budou oprávněny zajistit a konfiskovat nástroje trestné činnosti uvedené v této směrnici a výnosy z ní.

Článek 7

Nezahájení trestního stíhání obětí a neukládání trestů obětem

Členské státy v souladu se základními zásadami svého právního systému přijmou nezbytná opatření k tomu, aby jejich příslušné orgány měly pravomoc zajistit, že oběti obchodování s lidmi nebudou trestně stíhány nebo jim nebudou ukládány tresty za jejich účast na trestné činnosti (...), kterou (...) byly přinuceny spáchat (...) v přímém důsledku toho, že byly oběťmi kteréhokoli z jednání uvedených v článku 2.

Článek 8

Vyšetřování a stíhání

1. Členské státy zajistí, aby vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 2 a 3 nebylo podmíněno oznámením nebo obviněním ze strany oběti a aby se v trestním řízení mohlo pokračovat i tehdy, pokud oběť svou výpověď stáhla.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby v případě, že to vyžaduje (...) povaha trestného činu, bylo možné trestně stíhat trestné činy podle článků 2 a 3 dostatečně dlouhou dobu poté, co oběť dosáhla zletilosti.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že osoby, útvary a služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 2 a 3 byly odpovídajícím způsobem vyškoleny.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary a služby odpovědné za vyšetřování nebo trestní stíhání trestných činů podle článků 2 a 3 měly k dispozici účinné nástroje, jako jsou například ty, které se používají v případě organizované trestné činnosti nebo u jiných případů závažné trestné činnosti.

Článek 9

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 2 a 3, které byly spáchány
 - a) zcela nebo částečně na jeho území; nebo
 - b) některým z jeho státních příslušníků
2. Členské státy informují Komisi, pokud se rozhodnou stanovit další soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 2 a 3, které byly spáchány mimo jejich území, například v případě, kdy:

- a) je trestný čin spáchán na státním příslušníkovi tohoto státu nebo na osobě, která má místo obvyklého pobytu na jeho území; nebo
 - b) je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na území tohoto členského státu; nebo
 - c) pachatel má místo obvyklého bydliště na území tohoto členského státu.
3. Při trestním stíhání trestného činu uvedeného v člancích 2 a 3 a spáchaného mimo území dotčeného členského státu přijme každý členský stát, pokud jde o případy uvedené v odst. 1 písm. b), a může přijmout, pokud jde o případy uvedené v odstavci 2, nezbytná opatření, aby zajistil, že jeho soudní příslušnost nepodléhá podmínce, že:
- a) takové jednání je trestným činem v místě, v němž bylo spácháno, nebo
 - b) stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení podaného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 10

Pomoc a podpora poskytovaná obětem obchodování s lidmi

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby před trestním řízením, v jeho průběhu a přiměřenou dobu po jeho skončení byla obětí poskytnuta pomoc a podpora s cílem umožnit jim uplatňovat práva stanovená v rámcovém rozhodnutí 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení a v této směrnici.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla dané osobě poskytnuta pomoc a podpora, jakmile příslušné orgány získají důvodné podezření, že se uvedená osoba mohla stát obětí trestného činu podle článků 2 a 3.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pomoc a podpora oběti nebyla podmíněna její ochotou (...) spolupracovat v rámci vyšetřování trestné činnosti, jejího stíhání a hlavního líčení, a to aniž je dotčena směrnice 2004/81/ES o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány, nebo obdobné vnitrostátní předpisy.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby ve spolupráci s příslušnými podpůrnými organizacemi byly vytvořeny vhodné mechanismy, jejichž cílem je oběti včas rozpoznat a poskytnout jim pomoc a podporu.
5. Opatření na pomoc obětem a jejich podporu uvedená v odstavcích 1 a 2 jsou prováděna konsensuálním způsobem a na informovaném základě a zahrnují alespoň takovou životní úroveň, která obětem zajišťuje existenci prostřednictvím takových opatření, jako je vhodné a bezpečné ubytování a hmotná pomoc, jakož i nezbytnou lékařskou péči včetně psychologické pomoci, poradenství a poskytování informací a v případě potřeby přístup k překladatelským a tlumočnickým službám.
6. Informace uvedené v odstavci 5 v případě potřeby zahrnují informace o lhůtě na rozmyšlenou a zotavenou podle směrnice 2004/81/ES¹, informace o možnosti poskytnutí mezinárodní ochrany podle směrnice Rady 2004/83/ES² a směrnice Rady 2005/85/ES³ nebo podle mezinárodních nástrojů či jiných obdobných vnitrostátních předpisů.
7. Členské státy poskytují pomoc obětem ze zvláštními potřebami, které mohou souviset zejména s těhotenstvím, zdravotním stavem, postižením, duševní či psychickou poruchou nebo se závažnými formami psychologického, fyzického nebo sexuálního násilí.

¹ Směrnice 2004/81/ES o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

² Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

³ Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení ve členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka.

Ochrana obětí obchodování s lidmi při vyšetřování trestných činů a trestním řízení

1. Opatření na ochranu obětí uvedená v tomto článku se uplatňují spolu s právy stanovenými v rámcovém rozhodnutí 2001/220/SVV.
2. Členské státy zajistí, aby oběti obchodování s lidmi měly neprodleně přístup k právnímu poradenství a v souladu s úlohou oběti v příslušném justičním systému rovněž k právnímu zastoupení, a to mimo jiné za účelem požadování odškodného. V případě, že oběť nemá dostatečné finanční prostředky, je právní poradenství a právní zastoupení poskytováno bezplatně. (...)
3. Členské státy zajistí, aby obětí obchodování s lidmi byla na základě individuálního hodnocení rizika poskytnuta náležitá ochrana, mimo jiné tím, že oběti mají, v případě potřeby a v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech nebo postupech, přístup k programům na ochranu svědků (...) nebo jiným obdobným opatřením.
4. Aniž je dotčeno právo na obhajobu a v souladu s individuálním posouzením osobní situace oběti provedeným příslušnými orgány, členské státy zajistí, aby se obětí obchodování s lidmi dostalo zvláštního zacházení s cílem předejít jejich sekundární viktimizaci tak, že se v největší možné míře a v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátními právními předpisy, jakož i s pravidly pro soudní rozhodování, soudní praxí či pokyny pro práci soudů, zamezí:
 - a) zbytečně opakovaným výsledkům během vyšetřování, trestního stíhání a hlavního líčení;
 - b) vizuálnímu kontaktu mezi oběťmi a pachateli mimo jiné během podávání výpovědi, například výsledkům a křížových výsledkům, a to pomocí odpovídajících prostředků, včetně použití vhodných komunikačních technologií;
 - c) tomu, aby oběť vypovídala při veřejném soudním jednání;
 - d) zbytečným dotazům na soukromý život.

Článek 12

Obecná ustanovení o opatřeních na pomoc dětským obětem obchodování s lidmi, na jejich podporu a ochranu

1. Dětským obětem obchodování s lidmi je poskytována pomoc, podpora a ochrana (...).
Při uplatňování této směrnice je prvořadým hlediskem nejlepší zájem dítěte.
2. Členské státy zajistí, aby osoba, která se stala obětí obchodování s lidmi a jejíž věk není znám a u níž existují důvody k domněnce, že se jedná o dítě, byla považována za dítě, a mohla tak získat okamžitý přístup k ochraně, podpoře a pomoci v souladu s články 13 a 14.

Článek 13

Pomoc a podpora určené dětským obětem (...)

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby po provedení individuálního posouzení konkrétní situace jednotlivých dětských obětí, při řádném zohlednění jejich názorů, potřeb a připomínek a v zájmu nalezení trvalého řešení situace daného dítěte byla přijata konkrétní opatření, která mají dětským obětem obchodování s lidmi krátkodobě i dlouhodobě pomoci a podpořit je při jejich fyzickém a psychosociálním zotavování. Členské státy zajistí v rozumné době dětským obětem a dětem obětí, kterým je poskytována pomoc a podpora v souladu s článkem 10 této směrnice, přístup ke vzdělání podle vnitrostátních právních předpisů.
 - 1a. V případě, že osoby, které mají za dítě rodičovskou zodpovědnost, podle vnitrostátního práva nesmějí z důvodu střetu zájmů mezi nimi a dětskou obětí prosazovat nejlepší zájem dítěte nebo jej zastupovat, členské státy určí opatrovníka nebo zástupce dětské oběti obchodování s lidmi, a to od okamžiku, kdy je dětská oběť příslušnými orgány identifikována.

2. Členské státy přijmou v případech, kdy je to vhodné a možné, opatření na poskytnutí pomoci a podpory určených rodině dětské oběti obchodování s lidmi, pokud se její rodina nachází na území dotyčného členského státu. Ve vztahu k této rodině uplatní členské státy v případech, kdy je to vhodné a možné, zejména článek 4 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.
3. Tento článek se uplatňuje spolu s ustanoveními článku 10.

Článek 14

Ochrana dětských obětí obchodování s lidmi při vyšetřování trestných činů a trestním řízení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že osoby, které mají za dítě rodičovskou zodpovědnost, podle vnitrostátního práva nesmějí z důvodu střetu zájmů mezi nimi a dětskou obětí dítě zastupovat, příslušné orgány při vyšetřování a trestním řízení určily zástupce dětské oběti obchodování s lidmi, a to v souladu s úlohou oběti v příslušném justičním systému.
 - 1a. Členské státy zajistí, aby dětské oběti, jestliže nemají dostatečné finanční prostředky, měly v souladu s úlohou oběti v příslušném justičním systému neprodleně přístup k bezplatnému právnímu poradenství a bezplatnému právnímu zastoupení, a to mimo jiné za účelem požadování odškodného.
2. Aniž je dotčeno právo na obhajobu, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování kteréhokoli z trestných činů uvedených v článcích 2 a 3:
 - a) proběhly výsledky dětských obětí bez zbytečného prodlení poté, co byly skutečnosti oznámeny příslušným orgánům;
 - b) v případě potřeby proběhly výsledky dětských obětí v prostorách určených nebo upravených k tomuto účelu;

- c) v případě potřeby byly výsledky dětských obětí prováděny odborníky vyškolenými k tomuto účelu nebo jejich prostřednictvím;
 - d) v případě potřeby, a pokud je to možné, vedly všechny výsledky dětských obětí tytéž osoby;
 - e) byl počet výsledků co nejnížší a výsledky byly prováděny pouze tehdy, pokud je to naprosto nezbytné pro účely trestního řízení;
 - f) mohla být dětská oběť doprovázena svým zástupcem nebo případně dospělou osobou podle svého výběru, pokud nebylo v souvislosti s touto osobou přijato odůvodněné rozhodnutí v opačném smyslu.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování kteréhokoli trestného činu uvedeného v člancích 2 a 3 mohly být všechny výsledky dětských obětí nebo případně dítěte, které vystupuje jako svědek, zaznamenány na video a aby tyto videozáznamy mohly být v souladu s pravidly vnitrostátního práva daného státu přijímány jako důkazy při soudním řízení.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při soudním řízení souvisejícím s kterýmkoliv trestným činem uvedeným v člancích 2 a 3 mohlo být nařízeno, aby
- a) výslech proběhl s vyloučením veřejnosti;
 - b) dětská oběť mohla být vyslýchána v soudní síni, aniž by byla přítomna, především s využitím vhodných komunikačních technologií.
5. Tento článek se uplatňuje spolu s ustanoveními článku 11.

Článek 14a

Pomoc, podpora a ochrana určené dětským obětem obchodování s lidmi, které jsou bez doprovodu

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby konkrétní opatření na pomoc a podporu určená dětským obětem obchodování s lidmi podle čl. 13 odst. 1 řádně zohledňovala osobní a konkrétní situaci dané dětské oběti bez doprovodu.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k nalezení trvalého řešení, které bude založeno na individuálním posouzení nejlepších zájmů dítěte.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že v případě potřeby bude určen opatrovník dětské oběti obchodování s lidmi, která je bez doprovodu.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že v případě, že je dítě bez doprovodu nebo odděleno od rodiny, příslušné orgány v rámci vyšetřování trestné činnosti a soudního řízení a v souladu s úlohou oběti v příslušném justičním systému určí dítěti zástupce.
5. Tento článek se uplatňuje spolu s články 13 a 14.

Článek 14b

Odškodnění obětí

Členské státy zajistí, že oběti obchodování s lidmi budou mít přístup k systémům odškodnění obětí úmyslně spáchaných násilných trestných činů.

Prevence

1. Členské státy přijmou vhodná odrazující opatření zaměřená na snížení poptávky, která podporuje všechny formy vykořisťování spojené s obchodováním s lidmi; tato opatření mohou mít například podobu vzdělávání a odborné přípravy.
2. Členské státy – případně ve spolupráci s významnými organizacemi občanské společnosti a dalšími zúčastněnými stranami – přijmou vhodná opatření, mimo jiné s využitím internetu, jako jsou informační a osvětové kampaně, výzkumné a vzdělávací programy, zaměřená na zvyšování informovanosti a snižování rizika, že se lidé, zejména děti, stanou obětmi obchodování s lidmi.
3. Členské státy podporují pravidelnou odbornou přípravu státních zaměstnanců, včetně policistů v přímém výkonu služby, kteří se pravděpodobně dostanou do styku s oběťmi a potenciálními oběťmi obchodování s lidmi, a to s cílem umožnit jim rozpoznat oběti a potenciální oběti a jednat s nimi.

3a. (...)

4. S cílem zvýšit účinnost boje proti obchodování s lidmi i účinnost prevence prostřednictvím odrazujících opatření zaměřených na snížení poptávky členské státy zváží, zda přijmou opatření, jejichž cílem je označit jako trestný čin využívání služeb, které jsou předmětem vykořisťování podle článku 2, s vědomím, že dotčená osoba je obětí trestného činu uvedeného v článku 2.

Článek 16

Národní zpravodajové nebo obdobné mechanismy

Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby ustanovily národní zpravodaje nebo obdobné mechanismy. Mezi úkoly těchto mechanismů patří posuzování tendencí v obchodování s lidmi, měření výsledků opatření na boj proti němu, **včetně shromažďování statistických údajů v úzké spolupráci s významnými organizacemi občanské společnosti působícími v této oblasti**, a podávání zpráv. (...)

Článek 16a

Koordinace přístupu EU k problematice obchodování s lidmi

S cílem přispět ke koordinovanému a konsolidovanému přístupu Evropské unie v oblasti boje proti obchodování s lidmi členské státy usnadní činnost koordinátora pro boj proti obchodování s lidmi. Členské státy koordinátorovi zejména předávají důležité informace, včetně informací uvedených v článku 16, aby mohl [každé dva roky] [pravidelně] předkládat zprávy o pokroku dosaženém v oblasti boje proti obchodování s lidmi.

Článek 17

Zrušení rámcového rozhodnutí 2002/629/SVV

Rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV o boji proti obchodování s lidmi se tímto **ve vztahu k členským státům, které se účastní přijímání této směrnice¹**, zrušuje, aniž jsou tím dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu.

Ve vztahu k členským státům, které se účastní přijímání této směrnice, se odkazy na zrušené rozhodnutí považují za odkazy na tuto směrnici.

¹ Doplněno na žádost právní služby Rady.

Článek 18

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do **dvou let** OD JEJÍHO PŘIJETÍ.
2. Členské státy předloží Komisi znění právních předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z této směrnice.
3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.

Článek 19

Předkládání zpráv

1. Do **dvou** let po **uplynutí lhůty stanovené v článku 18** předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí rozsah, v jakém členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, **včetně popisu opatření uplatňovaných podle čl. 15 odst. 4**, a v případě potřeby přiloží legislativní návrhy.
2. Do [... let od přijetí směrnice] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinky stávajících vnitrostátních právních předpisů, které stanoví povinnost trestně stíhat osoby využívající služby, jež jsou předmětem vykořisťování v rámci obchodování s lidmi, na prevenci obchodování s lidmi, a v případě potřeby přiloží vhodné návrhy.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je v souladu se Smlouvami určena členským státům.

V Bruselu dne .

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda *nebo* předsedkyně
